

[2 1:1]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֹמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֹהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לֵנֶפֶשׁ
לֹא יִטְמָא בְעַמִּיּוֹ

[2 1:2]

כִּי אִם לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנָו וּלְבִתּוֹ וּלְאִזְוֵיו

[2 1:3]

וּלְאִזְוֹתָיו הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא

[2 1:4]

לֹא יִטְמָא בְעַלְּ בְעַמִּיּוֹ לְהִזְזֹלוֹ

[2 1:5]

לֹא יִקְרֹזָה קְרֹזָה בְּרֵאשִׁים וּפָאֵת זְקָנָם לֹא יִגְלֹזוּ וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ
שְׂרִטָה

[2 1:6]

קִדְשִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וּלֹא יִזְלָלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵת אֲשֶׁי יִהְיֶה לְזִזִּים
אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבֵם וְהִיוּ קִדְשִׁ

[2 1:7]

אֲשֶׁה זָנָה וּזְזֹלָה לֹא יִקְזֹזוּ וְאֲשֶׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְזֹזוּ כִּי קִדְשׁ הוּא
לְאֱלֹהֵיו

[2 1:8]

וּקְדֻשָּׁתוֹ כִּי אֵת לְזִזִּים אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב קִדְשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קִדּוּשׁ אָנִי

יהוה מקדשׁכם

[21:9]

ובת אישׁ כהן׃ כי תזל לזנות את אביה היא מוזללת באשׁ תשרף

[21:10]

והכהן הגדול מאזיו אשר יוצק על ראשו שמן המשׁחה ומלא את ידו
ללבשׁ את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם

[21:11]

ועל כל נפשׁית מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא

[21:12]

ומן המקדשׁ לא יצא ולא יזל את מקדשׁ אלהיו כי נזר שמן משׁחה
אלהיו עליו אני יהוה

[21:13]

והוא אשה בבתוליה יקוז

[21:14]

אלמנה וגרושה וזללה זנה את אלה לא יקוז כי אם בתולה מעמי יקוז
אשה

[21:15]

ולא יזל זרעו בעמי כי אני יהוה מקדשׁו

[21:16]

וידבר יהוה אל משה לאמר

[21:17]

דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לזום אלהיו

[21:18]

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסוז או זרם או שרוע

[21:19]

או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד

[21:20]

או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרווז אשך

[21:21]

כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה
מום בו את לזום אלהיו לא יגש להקריב

[21:22]

לזום אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל

[21:23]

אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבז לא יגש כי מום בו ולא יזכל את
מקדשי כי אני יהוה מקדשם

[21:24]

וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

[22:1]

וידבר יהוה אל משה לאמר

[22:2]

דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יזלכו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה

[22:3]

אמר אלהם לדדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו וזכרתה הנפש ההוא
מלפני אני יהוה